

együttal társulatuknak erősségei és az erdélyi városoknak, hol leghosszabb ideig működtek, kedvencei voltak. Emma fiatalon halt el, Ibolyka, Orbán Árpádnak, a kitűnő karnagynak lett a felesége és férje nem engedte többé a színpadra.

Rózsa, akit később Heltai Nándor vett nőül, kiváló drámai és vígjátéki színésznő volt. Játszott szende, naiv és vígjátéki szubrett-szerepeket. Különösen az utóbbiakban volt a legkiválóbb. Atyja társulatánál gyakran vendégszerepeltek nagynevű színészek, mint Molnár György, Szacs vay Imre és felesége, Mátray Béla, Ditrői Mór és neje Eibenschütz Mari, Zilahy Gyula, de leggyakrabban E. Kovács Gyula, akikkel sok klasszikus szerepet játszott és kedvelt partnerük volt. E nagynevű művészek szerették volna a kolozvári Nemzeti Színházhoz vinni, de szülői hallani sem akartak róla, hogy őket és társulatukat elhagyja. Későbbi éveiben kiváló anyaszínésznő volt.

Mióta férje az Orsz. Színészegyesület tisztviselője lett, — visszavonult a színpadtól.

Heltai Netti, színésznő, sz. 1892. aug. 18-án, Zentán (Bács m.). Színpadra lépett 1913. júl. havában.

Helvei Erzsí, színésznő, sz. 1894. okt. 24-én, Nagyváradon. Színpadra lépett 1918. jún. 5-én.

Helvey Ilka, (Szentkirályi Albertné), a Nemzeti Színház szoprán-énekesnője, hol első fellépte 1868. aug. 15-én volt a »Hugenották«-ban, a királyné szerepében. »Megnyerő színpadi alak, tiszta szoprán hanggal, koloraturái máris tiszták és könnyen gördülékenyek s az előadása is sok művészi érzéket, melegséget tanúsított« — írja róla a »Zenészetí Lapok« 1868. aug. 23. száma. Második fellépte a »Mártha« címszerepében volt. A »Magyarország és a Nagyvilág« szintén lelkesen dicséri hatalmasan fejlett koloraturáját. — 1871. nov. havában férjhez ment és visszavonult, csak egy-egy jótékony célú műkedvelői előadást emelt közreműködésével. Fordította Beckelt »Dicsőség bajjal jár« c. vj.-át. Testvérhúgai H. Irén és Laura színésznők. (L. o.)

Helvey Irén, szoprán énekesnő, 1876. nov. havában Székesfehérvárra szerződött. Majd Párizsban tovább képezte hangját s 1880. tavaszán a berlini Krolltheater tagja lett. 1885. elején Oroszországban hangversenyzett. Utóbb nőül ment Hofhauser Elek építészhez és a nyilvánosságtól visszavonult.

Helvey Laura, (Urváry Lajosné), színésznő, a Nemzeti Színház örökös tiszteletbeli tagja (nyugdíjban), sz. 1852. dec. 10-én, Aradon, hol atyja Helvey Zsigmond uradalmi jószágigazgató volt. Már gyermekkorában szeretett szavalgatni, meg színházasdit játszani s szülei végül is kénytelenek voltak beleegyezni, hogy a színpályára lépjen. 1867-ben beiratkozott az Orsz. Színművészeti Akadémiára (akkor még: »színi tanoda«), ahol Paulay Ede, Szigeti József és Gyulai Pál voltak tanárai. 1869-ben tűnt fel először egy színtanodai vizsgaelőadáson, »Faust« Margitjának szerepében. Már akkor annyi képességet mutatott, hogy a színiiskola elvégzése után 1870. febr. 2-án szerződési célból felléptették a Nemzeti Színházban. Ez alkalommal Hermancet játszotta »A szerencse gyermeke« c. darabban, még pedig olyan nagy sikerrel, hogy még azon év apr. 1-től kedődő hatályal azonnal leszerződttették. Mint a Nemzeti Színház tagja 1870. apr. 1-én lépett először az ország első színpadára, Legouvé Ernest »Rang és szerelem« c. színművében. Eleinte drámai szende szerepeket játszott, sőt közben énekelni is tanult, drámai szopránnak készült. 1875. telén mint énekesnőnek egy hangversenyen sikere is volt, ugyanazon év dec. 7-én pedig a drezdai udvari opera színpadán zenekarral próbát énekelt a »Traviatá«-ból Platen intendáns előtt, aki szerződéssel kínálta meg, de H. hosszas habozás után mégis csak megmaradt drámai színésznőnek.

H. a társadalmi színművekben hamosan egyik büszkesége lett a Nemzeti Színháznak. A mult század 80-as évtizedében sorra játszotta Dumas és Sardou színműveinek hősnő szerepeit. »Odette«, »Dóra«, »Fedóra«, »Fromont és Rislér«, a »Bagdadi hercegnő« stb. stb. mind egy-egy újabb diadalt jelentettek neki. A sajtó el-